

બોચાસણવાસી શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ સ્વામિનારાયણ સંસ્થા
સત્તસંગ શિક્ષણ પરીક્ષા

ઉકેલપત્ર : સત્તસંગ પ્રાજ્ઞ - પ્રથમબંડ

પ્રશ્નપત્ર - ૧

(સમય : સવારે ૮ થી ૧૨)

રવિવાર, ૧૫ જુલાઈ, ૨૦૧૨

કુલ ગુણ : ૧૦૦

અગત્યની સૂચના

પ્રશ્નપત્રમાં દરેક પેટા પ્રશ્નની જમણી બાજુ દર્શાવેલ ખાનામાં, લખેલા ગુણની પઢીના ખાલી ખાનામાં (ગુણ : ૧) પરીક્ષાર્થીને આપેલ ગુણ લખવાના છે. જો પ્રશ્નનો જવાબ ખોટો હોય તો તે ખાનામાં '૦' (અંકડામાં શૂન્ય) લખવું. ખરાં (✓) કે ખોટાં (✗) ની નિશાની દરેક પેટા પ્રશ્નની ડાબી બાજુની ખાલી જગ્યામાં જ પ્રશ્ન શરૂ થાય તે પહેલાં કરવી.

(વિભાગ-૧ ‘વચનામૃત’ નવી આવૃત્તિના આધારે)

અભ્યાસક્રમના વચનામૃત: ગ. પ્ર.-૧૮, ૧૯, ૨૦, ૨૧, ૨૪, ૨૭, ૩૭, ૪૪, ૪૭, ૫૦, ૬૦, ૬૭, ૬૮, ૭૧, ૭૬, સા-૭, પ.૩, ૭.

પ્ર.૧ નીચે આપેલા પ્રશ્નોના એક (સંપૂર્ણ) વાક્યમાં જવાબ લખો. (કુલ ગુણ ૪)

નોંધ : અડધા સાચા જવાબનાં ગુણ આપવા નહીં.

૧. અંતઃકરણનો વાંક કેટલો છે ? (પ્ર.૧૮/૨૪)
 ૨. ‘ભગવાન મળ્યા છે તે હવે કાઈ કરવું રહ્યું નથી,’ એવું ગાફલપણું રહે છે એટલો જ અંતઃકરણનો વાંક છે.
 ૩. અક્ષરબ્રહ્મનાં બે સ્વરૂપો જણાવો. (પ્ર.૨૧/૩૩)
 ૪. અક્ષરબ્રહ્મનાં બે સ્વરૂપો છે. (૧) નિરાકાર એકરસ ચૈતન્ય છે તેને ચિદાકાશ કહીએ, બ્રહ્મહોલ કહીએ. (૨) બીજે રૂપે કરીને પુરુષોત્તમનારાયણની સેવામાં રહે છે.
 ૫. શ્રીજમહારાજ ક્યાં જઈને, કઈ મૂર્તિમાં રહીને, પૂજારીનો ભક્તિભાવ અને છણકપટ દેખતા ? (પ્ર ૬૮/૧૩૩-૧૩૪)
 ૬. શ્રીજમહારાજ પુરુષોત્તમપુરી જઈને શ્રીજગ્નાથજીની મૂર્તિમાં રહીને પૂજારીનો ભક્તિભાવ અને છણકપટ દેખતા.
 ૭. મોટો અપરાધ ક્યો છે ? (પ્ર.૭૧/૧૪૨)
 ૮. ભગવાનના આકારનું ખંડન કરવું એ મોટો અપરાધ છે.
- પ્ર.૨ નીચે આપેલા પ્રશ્નોમાંથી કોઈપણ બેના મુદ્દાસર જવાબ લખો. (ચારથી પાંચ લીટીમાં) (કુલ ગુણ ૪)**
૧. વચ. ગ.પ્ર. ઉજમાં શ્રીજમહારાજે બ્રહ્મતને આપેલ અગિયાર પદવીમાંથી કોઈપણ પાંચ લખો. (પ્ર.૩૭/૬૫)
 ૨. (૧) એને માથે કાળનો હુકમ નથી. (૨) એને માથે કર્મનો હુકમ નથી. (૩) એને માથે માયાનો હુકમ નથી. (૪) તેને દંડ દેવો હોય તો ભગવાન પોતે દે છે. (૫) તેના પગની રજને તો અમે પણ માથે ચઢાવીએ છીએ. (૬) તેને દુખવતા થક મનમાં બીએ છીએ. (૭) તેના દર્શનને પણ ઈચ્છાએ છીએ. (૮) નાવમાં બેસીને સમુદ્ર તરવાને ઈચ્છે એવા ડાખા છે. (૯) ભગવાનના સ્વરૂપના જ્ઞાનવાળા છે તે સર્વ દેહ મૂકીને ભગવાનના ધામમાં ચૈતન્યની જ મૂર્તિ થઈને ભગવાનના હજૂરમાં રહે છે. (૧૦) તેનું દર્શન તો ભગવાનના દર્શન તુલ્ય છે. (૧૧) એના દર્શને કરીને અનંત પતિત જીવનો ઉદ્ઘાર થાય છે એવા એ મોટા છે.
 ૩. ક્યાં સુધી એવું સાધુપણું આવતું નથી ? (પ્ર.૪૪/૮૩)
 ૪. જ્યાં સુધી દેહને પોતાનું રૂપ માને છે ત્યાં સુધી એની સર્વ સમજણ વૃથા છે અને જ્યાં સુધી વર્ણનું કે આશ્રમનું માન લઈને ફરે છે ત્યાં સુધી એને વિષે સાધુપણું આવતું નથી.
 ૫. વચ.પ્ર.૭માં જણાવેલ ભગવાનના સ્વરૂપને જણવાની મહત્ત્વા અને ભગવાનના નિશ્ચય વગર આવતી ખોટ. (પ.૭/૩૪૭)
 ૬. જેને પ્રત્યક્ષ ભગવાનના સ્વરૂપની દઠ ઉપાસના હોય ને તેને ભગવાનના સ્વરૂપમાં કોઈ દિવસ માયિકપણાનો સંશય ન થતો હોય ને તેને કદાચિત્ત કોઈ એક કુસંગને યોગે કરીને અથવા પ્રારબ્ધકર્મને યોગે કરીને કાંઈ અવળું વર્તાઈ જાય તો

પણ તેનું કલ્યાણ થાય. અને જો આવી રીતે ભગવાનને જાણ્યામાં જેને સંશય હોય ને તે જો ઉધરેતા નૈછિક બ્રહ્મચારી હોય ને મહાત્યાગી હોય તો પણ તેનું કલ્યાણ થવું અતિ કઠા છે.

૪. માન-ઈર્ષાદિક દોષો ટાળવાના ઉપાય લખો. (પ.૩/૩૨૮)
૫. જે બુદ્ધિવાળો હોય તે પોતાના અવગુણને જાણતો હોય જે, “મારામાં આટલો અવગુણ છે,” પછી તેની ઉપર ચાડ રાખીને તે અવગુણને ટાળી નાંએ તથા તે અવગુણને ટાળવાની બીજા સંત વાર્તા કરતા હોય તેને હિતકારી માને, માટે એમાં માન, ઈર્ષાદિક કોઈ અવગુણ રહે નહિએ.
- પ્ર.૩ નીચે આપેલાં દસ્તાંતોમાંથી કોઈ પણ એક દસ્તાંત લખી તેનો સિદ્ધાંત સ્પષ્ટ કરો. (ચારથી પાંચ લીટીમાં) (કુલ ગુણ ૪)

નોંધ : સિદ્ધાંત મૌલિક રીતે લખવાનો હોવાથી અહીં આપેલા જવાબ સિવાયનો સિદ્ધાંત પરીક્ષાર્થીએ લખેલો હોય તો તે દસ્તાંતને અનુરૂપ છે કે નહીં તે પરીક્ષકે જાતે નકી કરીને તેના ગુણ આપવાના છે. તું ગુણ દસ્તાંતના અને ૧ ગુણ સિદ્ધાંતનો આપવો.

૧. લીંબુની ખટાઈનું દસ્તાંત (ગ.પ્ર.૨૪/૩૮)

દસ્તાંત : જેમ લીંબુની એક ચિર્ય ચૂસી હોય તો થોડા થોડા દાંત અંબાય પણ હળવા હળવા ચણા ચવાય ખરા; ને જો આખું લીંબુ ચૂસ્યું હોય તો ચણા ચવાય નહીં ને મગનો દાઢો પરાણો પરાણો ચવાય; અને જો ઘણાં લીંબુ ચૂસ્યાં હોય તો રંધેલો ભાત પણ ચવાય નહિએ. તેમ ભગવાનનો નિશ્ચય અને મહાત્યરૂપી જેને ખટાઈ ચડી હોય તેની ચાર અંતઃકરણ ને દસ ઈન્દ્રિયોરૂપ જે ડાઢ્યો તે સર્વ અંબાઈ જાય છે, ત્યારે એ જીવ મનરૂપ પોતાની ડાઢ્યે કરીને વિષયના સંકલ્પરૂપી ચણાને ચાવવાને સમર્થ થતો નથી.

સિદ્ધાંત : લીંબુની ખટાશથી દાંત અંબાઈ જાય છે અને રંધેલો ભાત કે જે ચાવવામાં તદ્દન સરળ છે. ઇતાં ચવાતો નથી. તેમ ભગવાનનું મહાત્ય જેવું છે. તેવું સમજાય તો ચાર અંતઃકરણ અને દસ ઈન્દ્રિયોરૂપ જે ડાઢ્યો તે સર્વ અંબાઈ જાય ત્યારે તે વિષયના માર્ગ જઈ શકતી નથી.

૨. તીર અને તેનું ફળ (સા.૭/૧૮૧) દસ્તાંત : જેમ અતિ તીખી અણીવાળું બાણ હોય, તે જે પદાર્થમાં ચોંટાડે તે પદાર્થને વીધીને માંછી ગ્રવેશ કરી જાય છે અને પાછું કાઢ્યું પણ નીસરે નહીં, અને તેના તે બાણમાંથી ફળ કાઢી લીધું હોય ને પછી થોયું રહ્યું હોય તેનો ભીતમાં ધા કરે તો ત્યાંથી ઉથડકીને પાછું પડે છે, પણ જેમ ફળ સોતું ભીતને વિષે ચોંટી જાય છે તેમ ચોંટે નહીં. તેમ જ્યારે મનોમય ચકની ધારા જે ઈન્દ્રિયો તે બૂઠિયો થઈ જાય ત્યારે ગમે તેવો શ્રેષ્ઠ વિષય હોય તેમાં પણ ઈન્દ્રિયોની વૃત્તિ ચોંટે નહીં અને થોથાની પેટે ઈન્દ્રિયોની વૃત્તિઓ પાછી હઠે, એવું વર્તાય ત્યારે જાણીએ જે મનોમય ચકની ધારા કુંઠિત થઈ ગઈ.

સિદ્ધાંત : અણી વગરનું બાણ પદાર્થમાં ચોટતું નથી. તેમ જ્યારે ઈન્દ્રિયો બૂઠિયો થઈ જાય તો વિષયમાં જાય નહિએ. તે ઈન્દ્રિયો ક્યારે બૂઠિયો થઈ જાય ? જ્યારે સંતનો સમાગમ મળે ત્યારે.

૩. સિંહ અને બકરીનું દસ્તાંત (પ્ર.૧૮/૨૭-૨૮) દસ્તાંત : જો કોઈ અમારો વાદ લેશો તો તેનું તો જરૂર ભૂંકું થાશો, કં જે, અમારા હૃદયમાં તો નરનારાયણ પ્રગટ વિરાજે છે અને હું તો અનાદિ મુક્ત જ છું પણ કોઈને ઉપદેશે કરીને મુક્ત નથી થયો. અને મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત અને અહંકાર તેમને તો હું પકડી લઉં છું, જેમ સિંહ બકરાને પકડે છે તેની પેટે એ અંતઃકરણને હું પકડું છું અને બીજાને તો એ અંતઃકરણ દેખ્યામાં પણ આવતાં નથી. માટે અમારો વાદ લઈને જાણો જે ઉપાધિમાં રહીને શુદ્ધપણે રહીશું, તે તો નારદ-સનકાદિક જેવો હોય તેથી પણ રહેવાય નહીં. **સિદ્ધાંત :** બકરીને પકડવાનું સિંહને માટે સહેલું છે. તેમ મહારાજને પણ અંતઃકરણ પકડવું એટલું સહેલું છે. જ્યારે ઉપાધિમાં રહીને બીજા કોઈથી આ શક્ય નથી. સ્વયં પુરુષોત્તમ નારાયણ છે. તેથી અંતઃકરણ જોઈ પણ શકે છે અને પકડી પણ શકે છે.

૪. નીચેના પ્રસંગોમાંથી કોઈપણ બે પ્રસંગો અભ્યાસકમના વચ્ચનામૃતતના સંદર્ભનું પ્રમાણ આપી સમજાવો. (ત્રણથી ચાર લીટીમાં) (કુલ ગુણ ૪)

નોંધ : (૧) સમજૂતિ મૌલિક રીતે લખવાની હોવાથી અહીં આપેલા જવાબ સિવાયની સમજૂતિ પરીક્ષાથીએ લખેલી હોય તો તે પ્રસંગને અનુરૂપ છે કે નહીં તે પરીક્ષાકે જાતે નક્કી કરીને તેના ગુણ આપવાના છે. ૧ ગુણ સંદર્ભનો અને ૧ ગુણ સમજૂતિનો આપવો. (૨) ઉકેલપત્રમાં આપેલા સંદર્ભ સિવાય અભ્યાસકમાં આવતા વચનામૃતમાંથી બીજો કોઈ પણ સંદર્ભ પરીક્ષાથીએ લખેલ હોય અને તે વિષયને અનુરૂપ આવતો હોય તો તેના ગુણ કાર્યાલયનું ધ્યાન દોરીને મૂકવા. જ્યાં બે સંદર્ભ આવતાં હોય ત્યાં કોઈ પણ એક સંદર્ભ અને તેને અનુરૂપ સમજૂતિ લખી હોય તો તેના પૂરા ગુણ આપવા.

૧. ગાડીના પૈડામાંથી એક પણ પૈંડું ન હોય તો ન ચાલે. (પ્ર.૧૮/૨૯)

સંદર્ભ : આ સત્સંગને વિષે પોતાના આત્યંતિક કલ્યાણને ઈચ્છાથી એવો જે ભક્તજન તેને એકલી આત્મનિષ્ઠાએ કરીને જ પોતાનું આત્યંતિક કલ્યાણરૂપ કાર્ય સરતું નથી તથા એકલી પ્રીતિ જે પ્રેમે સહિત નવ પ્રકારની ભક્તિ કરવી તેણે કરીને પણ તે કાર્ય સરતું નથી તથા એકલો જે વૈરાગ્ય તેણે કરીને પણ તે કાર્ય સરતું નથી તથા એકલો જે સ્વર્ધમ્ય તેણે કરીને પણ તે કાર્ય સરતું નથી, તે માટે એ આત્મનિષ્ઠા આદિક જે ચાર ગુણ તે સિદ્ધ કરવા.

સમજૂતિ : આત્યંતિક કલ્યાણ કરવા માટે આત્મનિષ્ઠા, પ્રીતિ, વૈરાગ્ય અને સ્વર્ધમ્ય આ ચાર ગુણ એક સરખા હોવા જરૂરી છે. કેમ ચાર પૈડાવાળી ગાડીમાં જો એક પણ પૈંડું ઓછું હોય અથવા નાનું મોટું હોય તો તે ગાડી ચાલતી નથી. તે આ ચાર ગુણમાંથી જો કોઈ એક ગુણની ન્યૂનતા હોય તો આત્યંતિક કલ્યાણ થતું નથી.

૨. પરમ પૂજ્ય સ્વામીશ્રીને ભક્તચિંતામણિ આદિ શાસ્ત્રશ્રવણ અત્યંત પ્રિય છે. (પ્ર.૪૭/૬૦)

સંદર્ભ : તે ભક્તને ભગવાનનાં જે મનુષ્યચરિત્ર તેના શ્રવણને વિષે અતિશય રૂચિ વર્ત્ત તથા ભગવાનની મૂર્તિના નિરૂપણને કરનારું જે શાસ્ત્ર તેને વિષે અતિશય રૂચિ વર્ત્ત.

સમજૂતિ : સ્વામીશ્રીમાં ભક્તિનિષ્ઠા પ્રધાન છે. ભગવાનના સ્વરૂપને વિષે અતિશય રૂચિ વર્ત્ત છે. માટે ભગવાનના ચરિત્રાદ્યિપિ શાસ્ત્રશ્રવણ અત્યંત પ્રિય છે.

૩. ગોરધનભાઈ સાકર અને મીઠું બન્ને જમી ગયા. (પ્ર.૨૭/૪૬, ૬૦/૧૧૧)

સંદર્ભ : (૧) જે ચાયે કોઈ મારી ઉપર ધૂડ નાંખો, ચાયે કોઈ ગમે તેવું અપમાન કરો, ચાયે કોઈ હાથીએ બેસાડો, ચાયે કોઈ નાક, કાન કાપીને ગથે બેસાડો, તેમાં મારે સમભાવ છે;' તથા જેને રૂપવાન એવી યૌવન સ્ત્રી અથવા કુરૂપવાન સ્ત્રી અથવા વૃદ્ધ સ્ત્રી તેને વિષે તુલ્યભાવ રહે છે; તથા સુવર્ણનો ઢગલો હોય તથા પથ્થરનો ઢગલો હોય તે બેયને જે તુલ્ય જાણો છે. (૨) જગતની વાસનાને ઘટાડતો જાય ને ભગવાનની વાસનાને વધારતો જાય તેણે કરીને એને પંચવિષયને વિષે સમબુદ્ધ થઈ જાય છે.

સમજૂતિ : બંને વચનામૃત અનુસાર જેને પંચવિષયમાં સમબુદ્ધ થઈ જાય છે. તેને કોઈ ફરક જણાતો નથી. તેને ભગવાનની મૂર્તિનો જ સ્વાદ હોય છે. ગોરધનભાઈને પણ સમબુદ્ધ થઈ ગઈ હોવાથી તેઓ સાકર અને મીઠું એક જ ભાવથી જમી ગયા.

૪. ભાવનગરમાં યોગીજી મહારાજે ધરાવેલ થાળમાંથી ઘણી વાનગીઓ ઠાકોરજી જમી ગયા. (પ્ર.૬૮/૧૩૪)

સંદર્ભ : વચ. પ્ર.૬૮ પ્રમાણે શાસ્ત્રમાં પણ એવાં વચન છે જે, શુકળ વૃક્ષમાં રહીને બોલ્યા હતા. માટે મોટા જે સત્પુરુષ હોય અથવા જે પરમેશ્વર હોય તે જ્યાં ઈચ્છા આવે ત્યાં પ્રવેશ કરે છે.

સમજૂતિ: ગુણાતીતાનંદ સ્વામી અક્ષરબ્રહ્મનો અવતાર હતા તો થાંભલામાં પ્રવેશ કરી હલાવી શક્યા અને બીજા અહીં બ્રહ્માસ્મિવાળા ખોટા બ્રહ્મ હતા તો થાંભલાને હલતો બંધ કરી ન શક્યા.

પ્ર.૫ નીચે આપેલાં અવતરણોની પૂર્તિ કરો. (કુલ ગુણ ૮)

નોંધ : વચનામૃત કમાંક ન લખ્યો હોય તો ચાલે.

૧ ‘મનોમય ચક તે મનને જાણવું અને એની ધારા તે દસ ઈન્દ્રિયો છે એમ જાણવું. અને તે ઈન્દ્રિયોરૂપ જે મનની ધારા તે જે ઠેકાણે ઘસાઈને બૂઠી થઈ જાય તેને નૈમિષારણ્ય ક્ષેત્ર જાણવું. તે ઠેકાણે જપ, તપ, વ્રત, ધ્યાન, પૂજા એ આદિક જે સુકૃત તેનો જે આરંભ કરે તે દિન-દિન પ્રત્યે વૃદ્ધિ પામે. એવું જે નૈમિષારણ્ય ક્ષેત્ર તે જે ઠેકાણે ભગવાનના એકાંતિક સાધુ રહેતા હોય તે ઠેકાણે જાણવું.’ (સારંગ. ૭/૧૮૦) (૨૮)

- ૨ ‘સત્સંગ થયા મોરે તો ગમે તેવો કુપાત્ર જીવ હોય તોય તેને નિયમ ધરાવીને સત્સંગમાં લેવો પણ સત્સંગમાં આવ્યા પછી કુપાત્રપણું રાખે તો બાઈ અથવા બાઈ જે હોય તેને સત્સંગ બહાર કાઢી મેલવો અને જો ન કાઢે તો એમાંથી જાણું ભંડું થાય.’ (ગ.પ્ર. ૧૮/૨૭) (૪)
- ૩ ‘માટે આપણા સત્સંગી સર્વને તો એમ જ નિશ્ચય કરવો જે ‘આપણે પણ એ અક્ષરરૂપ જે મુક્ત તેમની પંક્તિમાં ભળવું છે અને અક્ષરધામમાં જઈને અખંડ ભગવાનની સેવામાં હજૂર રહેવું છે પણ નાશવંત ને તુચ્છ એવું જે માયિક સુખ તેને દૃઢવું નથી ને એમાં કોઈ ઠેકાણે લોભાવું નથી.’ એવો દંદ નિશ્ચય રાખીને નિરંતર ભગવાનની એકાંતિક ભક્તિ કરવી.’ (ગ.પ્ર. ૨૧/૩૩-૩૪) (૧૨)

વિભાગ - ૨ : ભગવાન સ્વામિનારાયણ જીવનચરિત્ર ભાગ ૧ તથા ૨ નવી આવૃત્તિના આધારે
(ભાગ - ૧, ઉદ્ગીથ : ૧ થી ૨૨ તથા ભાગ - ૨, ઉદ્ગીથ : ૧ થી ફનાં આધારે)

નોંધ :- (૧) પ્રશ્ન : હ થી હ માટે અતે આપેલા ઉકેલપત્રમાં ફક્ત મુદ્રા જ આપ્યા છે. પરીક્ષાર્થીની રજૂઆત તથા વિચારધારા પ્રમાણે ગુણ આપી શકાય. મુદ્રાની સામે આપેલા અંક ગ્રંથનો ભાગ અને પાના નંબર દર્શાવે છે. (૨) અતે આપેલા પ્રસંગો અભ્યાસક્રમના આધારે તૈયાર કરેલા હોવાથી તે જ પ્રસંગો માન્ય ગણવા. તે સિવાયના પ્રશ્નને અનુરૂપ પ્રસંગો પરીક્ષાર્થીએ લખ્યા હોય પણ અતે આપેલા ન હોય તો તે પેપર ઉપર કાર્યાલયનું ધ્યાન દોરવા માટે પ્રશ્ન નંબર સાથે નોંધ મૂકવી.

પ્ર.૬ નીચે આપેલા વિષયોમાંથી કોઈ પણ એક વિષય ઉપર મુદ્રાસર નોંધ લખો. (ત્રીસેક લીટીમાં) (કુલ ગુણ ૧૨)

નોંધ : બે પ્રસંગ વર્ણનાત્મક અને બે થી ત્રણ જ લીટીમાં ઉલ્લેખ હોય તેવા બીજા ચાર પ્રસંગ સાથે કુલ છ પ્રસંગ હોવા જરૂરી છે.

૧. બાળ ઘનશ્યામની વિદ્વત-પ્રતિભા

૧. અધ્યયનનો આરંભ-વિદ્યાગુરુ શ્રી હદ્યરામનો ઘનશ્યામ માટેનો અભિપ્રાય સત્ય.	૧/૪૪
૨. વિદ્યા વ્યાસંગી ઘનશ્યામ. ચાર વેદ, પદ્દર્શન, શ્રીમદ્ ભાગવત, મહાભારત વગેરેનો સંપૂર્ણ અભ્યાસ.	૧/૭૫
૩. શાસ્ત્રોના સારરૂપ ગુટકો બનાવ્યો.	૧/૭૭
૪. અયોધ્યાના છાત્રો પર ઘનશ્યામની છાપ	૧/૭૭
૫. કાશીની વિદ્વતસભામાં દિવ્યિજ્ય.	૧/૭૮-૮૨
૬. ભક્તિમાતાને અંત સમયે આપેલ દિવ્ય જ્ઞાનમાં પણ ઘનશ્યામની વિદ્વતાના દર્શન.	૧/૮૪-૮૫

૨. નીલકંઠયાત્રાનો હેતુ

૧. લોધેશ્વરમાં ભાવિકોને ઉપદેશ કરી સંસાર સાગર તરવાનો ઉપાય બતાવ્યો.	૧/૧૦૭
૨. પથેપુરમાં મુમુક્ષુઓને ઉપદેશ આપી પોતાના સંબંધથી ભવબંધનમાંથી છોડાવતા.	૧/૧૦૭-૧૦૮
૩. જેરિલાપુરમાં નૈમિષારણ્ય સરોવરને કાંઠે તપ કરતાં ઋષિઓને તપશર્યાના ફળરૂપે દર્શન દીધા.	૧/૧૦૮
૪. શ્રીપુરના મઠની બહાર રાત્રે આવેલા કેસરી સિંહનું કરેલું કલ્યાણ.	૧/૧૧૮
૫. માન સરોવરના હંસોને પાંચ દિવસ સુખ આપી, પશ્ચિમમાં આવવાનો આદેશ આપી કરેલું કલ્યાણ.	૧/૧૩૦
૬. પંજાબના રાજા રણજિતસિંહને હરિદ્વારમાં હરકી પેરી પર આપેલો ઉપદેશ અને આશીર્વાદ.	૧/૧૩૧-૧૩૨
૭. હરેયા ગામે હલવૈની વૃદ્ધ માને ચતુર્ભૂજ સ્વરૂપે દર્શન આપી કલ્યાણ કર્યું.	૧/૧૩૬
૮. વંશીપુરના રાજા, રાણી અને કુંવરીઓ ઈલા અને સુશીલાનું કરેલું કલ્યાણ. નીલકંઠના ઉપદેશથી રાણીને થયેલી બ્રહ્મની અનુભૂતિ.	૧/૧૩૮
૯. કઠારી તોડીને મોહનદાસના મોહનો ભંગ કરી પોતાનામાં વૃત્તિ જોડી.	૧/૧૬૦-૧૬૧
૧૦. ગોપાળયોગી પાસે શંખનાદ કરાવી ગોવાળોના ગાયોની રક્ષા કરી. ગોપ બાળકોમાં પોતાના તરફ ભક્તિભાવ પ્રગટ કરાવ્યો.	૧/૧૭૩
૧૧. ગોપાળયોગીને દેહભાવની વિસ્મૃતિ કરાવી પોતાનામાં વૃત્તિ સ્થિર કરાવી દેહત્યાગ કરાવી કલ્યાણ કર્યું.	૧/૧૭૪

૧૨.	ઉત્તર કશીમાં (પોખરામાં) મુમુક્ષુ પંડિતને અભયદાન આપ્યું.	૧/૧૭૫
૧૩.	આદિવારાહ તીર્થમાં પુરજનોની મુમુક્ષુતા જોઈ નીલકંઠે મનુષ્યના ધર્મ સમજાવ્યા.	૧/૧૮૦
૧૪.	સિદ્ધવલ્લબ્ધ રાજાને સર્વોપરિ પુરુષોત્તમ નારાયણનું નીલકંઠના સ્વરૂપમાં દર્શન.	૧/૧૮૪
૧૫.	બંગાળના સિરપુરના રાજા સિદ્ધવલ્લબ્ધને ઉપદેશ.	૧/૧૮૭
૧૬.	નવલાખ યોગીઓનું કલ્યાણ.	૧/૧૯૯-૨૦૦
૧૭.	જાંબુવાનને દર્શન દઈને કરેલું કલ્યાણ.	૧/૨૦૬
૧૮.	જંગલમાં આવેલો અવેડો જ્યરામદાસ પાસે ભરાવી તેમાં પોતાનો પગ બોળી ઘેરો સાદ કર્યો. વન્ય પ્રાણીઓએ આવીને પાણી પીધું. આમ તેમનું કલ્યાણ કર્યું.	૧/૨૧૦
૧૯.	માલ્યવાન પર્વત (સ્ફટિકશીલા) ઉપર રહેતા સર્પોના સમૂહને નિર્વિષ બનાવી કલ્યાણ કર્યું.	૧/૨૪૪
૨૦.	નાવલી ગામના લાલદાસ તથા તેના કુટુંબના મોક્ષ માટે આશીર્વાદ.	૧/૨૬૨-૨૬૩
૨૧.	જોબનપગીના કલ્યાણનો હેતુ.	૧/૨૬૬-૨૬૭
૨૨.	બોચાસણમાં કાશીદાસ પટેલ સાથે ભાગવત ધર્મના પ્રસારણનો હેતુ.	૧/૨૬૮
૨૩.	બુધેજ ખોડાભાઈના દરબારમાં દાસીના તિરસ્કાર સાથે પણ જુવારનું સદાપ્રત લઈ બે દાણા મૌંમાં નાખી રાજા-પ્રજાનું કલ્યાણ કર્યું. બાકીની જુવાર પારેવાને નાંખી તેમનું કલ્યાણ કર્યું.	૧/૨૭૫-૨૭૬
૨૪.	ગોરાસુમાં માતાના મંદિરના મહંત ગોંસાઈ સેવાગરને મોક્ષની વાત કરી તેનું અંતરતલ જગાડી દીધું.	૧/૨૮૨
૨૫.	પોલારપુરમાં કણબી જેઠા બનાણીની માતાના કારજની સુખરી જમી કલ્યાણ કર્યું. પીતાં વધેલું પાણી કૂવામાં નાખી કૂવો તીર્થરૂપ બનાવી અનંતનું કલ્યાણ કર્યું.	૧/૨૮૩
૨૬.	કુક્કડ ગામના દરબાર ભગવાનસિંહને પ્રસાદી જમાડી બુદ્ધિની જડતા કાઢી નાખી તેમનું કલ્યાણ કર્યું.	૧/૨૮૬
૨૭.	દીહોરના મૂળજી ભાવસારની સેવાનો સ્વીકાર કરી માતા-પુત્ર બંનેનું કલ્યાણ કર્યું.	૧/૨૮૬-૨૮૭
૨૮.	પીપરલામાં તીર્થવાસીઓને જમાડતા વિપ્રને ઘેર જમતાં જમતાં મુખમાં ચૌંદ લોક સહિત બ્રહ્માંડ, કૈલાસ અને વૈકુંઠના દર્શન કરાવી કલ્યાણ કર્યું.	૧/૨૮૮-૨૮૯
૨૯.	મોટા ગોપનાથના શીવ મંદિરના મહંત નૃસિંહાનંદ બ્રહ્મચારીની સેવા સ્વીકારી તેમને શુદ્ધ આનંદ સ્વરૂપ આત્માની અનુભૂતિ કરાવી કલ્યાણ કર્યું.	૧/૨૮૮
૩૦.	ગોપનાથ મહાદેવને દૂધ ચડાવવા આવતા પીથલપરના જાનબાઈનું દૂધ અંગીકાર કરી કલ્યાણ કર્યું.	૧/૨૮૦
૩૧.	રાજપટને ગામમાં રોહણના ઝાડ નીચે બીરાજ ઝાડને અક્ષર મુક્તાની પંક્તિમાં બેસાણું.	૧/૨૮૩
૩૨.	રામપરામાં ખીજડાની દરિદ્રતાથી દ્રવી જઈ તેનું કલ્યાણ કરવા તેને દાસ્તિમાં લીધો.	૧/૨૮૪
૩૩.	સામતેજ ગામે લોભી વણિકનો લોભ ટાળવા વાળી કઠણ થયા અને આજીવિકા પૂરતું ધન આપ્યું અને સેવાના ફળરૂપે સર્વોપરિ અક્ષરધામ આપ્યું.	૧/૨૮૬
૩૪.	લખુ ચારણના શાનના અહંને ઓગાળી અને અવિયળ પદ આપ્યું.	૧/૨૮૮-૨૮૯
૩૫.	પ્રભાસ પાટશમાં વિપ્રને ‘અમે જીવોને ન્યાલ કરવા જ પ્રગટ થયા છીએ.’	૧/૩૦૦-૩૦૧
૩૬.	દ્રતાત્રેયની ટૂકે તપસ્વીને ‘આ મૂર્તિ અંતરમાં ઉતારી દેજો. અક્ષરધામની પ્રાપ્તિ થશે.’	૧/૩૦૪
૩૭.	નીલકંઠની યાત્રાનો મુખ્ય હેતુ પોતાની મોક્ષપ્રદ લીલાના વિસ્તારનું અંતિમ સ્થાન - લોજપુર - અગણિત મુમુક્ષુઓના કલ્યાણનું અંતિમ ચરણ.	૧/૩૧૨
૩.	રધુનાથદાસની ઉપાધિ અને તેનું સમાધાન	
૧.	રામાનંદ સ્વામીના ધામગમનથી રધુનાથદાસ આનંદમાં.	૧/૩૮૬
૨.	માણાવદરમાં રામાનંદ સ્વામીએ તેમનું સર્વ ઐશ્વર્ય પોતાને આપ્યું છે તેવો યુક્તિપૂર્વકનો પ્રચાર.	૧/૩૮૬
૩.	સ્વામી રામચરણદાસે શ્રીહરિને રધુનાથદાસને સત્સંગમાં વિરોધ બગાડ ન કરે માટે કાઢી મૂકવા કરેલી વિનંતી.	૧/૩૮૬

૪.	માણાવદરમાં જાદવજી શેઠે મહારાજને ઓઢાલો કિંમતી ધોતી જોટો - રઘુનાથદાસની ઈષ્ટા.	૧/૪૦૮
૫.	શ્રીહરિએ રઘુનાથદાસને શ્રીનગર (અમદાવાદ) જવા માટે મૂકેલો પ્રસ્તાવ - શ્રીનગર જવા માટે તૈયાર થયેલા રઘુનાથદાસ.	૧/૪૦૮
૬.	માંગરોળ જન્માષ્ટમીના સમૈયે આવેલા અમદાવાદના હરિભક્તોએ રઘુનાથદાસે ફેલાવેલા અસદ્દ્ભાવની વાત કરી.	૧/૪૨૦-૪૨૧
૭.	શ્રીહરિની આજ્ઞાથી રઘુનાથદાસને સમજાવવા ગયેલા રામદાસ સ્વામી.	૧/૪૨૨
૮.	રામદાસ સ્વામીએ રઘુનાથદાસની ઉપાધિ માટેનો શ્રીહરિને લખેલો પત્ર.	૨/૧૪
૯.	મુક્તાનંદ સ્વામીએ તત્કાળ અમદાવાદ જવાનો શ્રીહરિને કરેલો આગ્રહ.	૨/૧૫
૧૦.	શ્રીહરિએ મુક્તાનંદ સ્વામીને આપેલું આશ્વાસન.	૨/૧૫
૧૧.	જેતલપુરમાં રઘુનાથદાસે કરેલી ઉપાધિની પરાકાષ્ઠાને શ્રીહરિની સંકલ્પ શક્તિ અને ઉપદેશથી તૃષ્ણવત બની.	૨/૫૩
૧૨.	અમદાવાદ પધારેલા શ્રીહરિ સમક્ષ રામદાસ સ્વામીએ રઘુનાથદાસની ઉપાધિની કરેલી રજૂઆત.	૨/૫૪
૧૩.	જવનો મોક્ષ ન બગડે તે માટે શ્રીહરિએ દર્શાવેલી કરુણા	૨/૫૪
૧૪.	શ્રીહરિના ઐશ્વર્ય પ્રતાપ અને સાથેના સંતોના વર્તનથી અમદાવાદના હરિભક્તોમાં રઘુનાથદાસ પ્રત્યે ભાવ ઓછો થયો. - શ્રીહરિ રઘુનાથદાસને સમજાવે છે.	૨/૫૫-૫૮
૧૫.	શ્રીહરિ રઘુનાથદાસને વિમુખ કરે છે.	૨/૫૮-૫૯
૫.૭	નીચે આપેલાં વિષયોમાંથી કોઈપણ બે ઉપર ટૂંકનોંધ લખો. (દરેક ટૂંકનોંધમાં પાંચેક લીટીના બે પ્રસંગો લખવા.) (કુલ ગુણી ૮)	

નોંધ : દરેક પ્રસંગના ર ગુણ આપવા.

૧.	વનવિચરણ દરમ્યાન પ્રસંગોપાત વ્યક્ત થતો નીલકંઠવણીનો ભક્તિભાવ.	
૧.	ગૃહત્યાગના બીજા દિવસે અમરપુર ગામના લોકોએ નીલકંઠ પાસે મીઠાઈ, ફળોનો ઢગલો કર્યો. નીલકંઠવણીએ તમામ સામગ્રી શાલીગ્રામને ધરાવી પછી જ જમ્યા.	૧/૧૦૫
૨.	દરેક ગામમાં મળતી સામગ્રી ઠકોરજીને ધરાવીને જ ગ્રહણ કરતા.	૧/૧૦૬
૩.	બારાબંકી જિલ્લાના લોધેશ્વર મહાદેવમાં નીલકંઠ રસોઈ કરી ઠકોરજીને નૈવેદ્ય ધરીને પછી જ જમ્યા.	૧/૧૦૭
૪.	સહેજાપુર ધ્યાનમંજ નીલકંઠ સામે સીધાની સામગ્રીનો ઢગલો બાટીને રસ ઠકોરજીને ધરાવી પોતે ભેગું કરીને જમ્યા. ૧/૧૦૮	
૫.	હરદ્વારમાં શિવ-પાર્વતીએ બનાવેલી રસોઈ ઠકોરજીને ધરાવી પોતે જમ્યા અને શિવ-પાર્વતીને પ્રસાદી આપી. ૧/૧૧૩-૧૧૪	
૬.	કુદ્જામ્રક તપોવનમાં ઝાંખિ મુનિઓએ લાવેલી તમામ સામગ્રી પોતાની સાથે રાખેલા બાલમુકુન્દને ધરાવી. ઝાંખિઓનો પ્રશ્ન - તમે સ્વયં ભગવાન છો તો પછી આ બાલમુકુન્દની પ્રતિમાને પૂજવાનો શો અર્થ ? નીલકંઠવણીનો જવાબ.	૧/૧૧૫
૭.	હરૈયામાં હલવૈની હાટે હલવૈની માએ આપેલી મીઠાઈ બાલમુકુન્દને ધરાવી પોતે થોડી પ્રસાદી જમ્યા.	૧/૧૩૬
૮.	હરૈયાથી આગળ ઘાટા વનમાં શાલિગ્રામની પૂજા કરી. ભીલોએ લાવેલા ફળો બાલમુકુન્દને ધરાવ્યા. ૧/૧૩૭	
૯.	હિમગિરિએ બતાવેલ માર્ગ જરણામાં આખી રાત ચાલ્યા. ત્રણ દિવસે કેળા મળ્યા. ત્યારે બાલમુકુન્દને ધરાવીને જમ્યા.	૧/૧૫૧
૧૦.	ભૂતપુરીના માર્ગ વિકટ વનમાં પાંચ દિવસે પાણી મળ્યું. ત્રણ થી ચાર કઠારી પાણી શાલિગ્રામ પી ગયા.	૧/૨૩૮
૧.	રામાનંદ સ્વામીનું નીલકંઠવણી પર હેત	
૨.	સૌને વણીનાં દર્શને જવાની આજ્ઞા.	૧/૩૩૪
૩.	આ તો કૃષ્ણથી પણ મોટા છે.	૧/૩૩૬
૪.	પીપલાણામાં રામાનંદ સ્વામી અને શ્રી હરિનું પ્રથમ મિલન. - રામાનંદ સ્વામીએ વણીનું સ્વરૂપ ઓળખાયું.	૧/૩૪૫-૩૪૭

૪.	રામાનંદ સ્વામીએ નીલકંઠવણીનિ આપેલી ભાગવતી દીક્ષા.	૧/૩૪૮-૩૪૯
૫.	આ વર્ણી વેષે સાક્ષાત્ પુરુષોત્તમ નારાયણ પધાર્યા છે. - રામાનંદ સ્વામીએ અગતરાઈમાં ઓળખાવેલું સહજાનંદ સ્વામીનું સ્વરૂપ.	૧/૩૫૭-૩૫૮
૬.	કાલવાણી અને લોજમાં રામાનંદ સ્વામીએ નારાયણ મુનિના શરીર સ્વાસ્થ્યના શરૂ કરેલા ઉપાયો.	૧/૩૫૮
૭.	હું તો પ્રભુનો પેગંબર છું અને પ્રભુ તો આ નાના વર્ણી છે. માણાવદરના નવાબના માણસને રામાનંદ સ્વામીએ કહ્યું. ૧/૩૬૦	૧/૩૬૦
૮.	ક્યાં ગયા તમારા બે ચેલા ? વણીનિ મારવા માટે આવ્યા હતા ? - રામાનંદ સ્વામી.	૧/૩૬૧
૯.	માંગરોળમાં મનુભાને રામાનંદ સ્વામીએ કરાવેલી વર્ણીની ઓળખ.	૧/૩૬૨
૧૦.	સહજાનંદ સ્વામીને ગાદી આપવાનો કરેલો નિર્ણય. - ધર્મધૂરાંની સૌંપણી.	૧/૩૬૯-૩૮૦
૩.	બાળમિત્રો અને ઘનશ્યામ	
૧.	ચૌલ સંસ્કાર સમયે બાળકો સાથે ફળોની વાડીમાં (કાલીદંતનો પ્રકોપ)	૧/૩૩
૨.	બાળમિત્રો સાથે મીન સરોવરે સ્નાન માટે (માઈનારને અહિસાનો બોંધ)	૧/૩૫
૩.	મિત્રોનો ઘનશ્યામને પ્રશ્ન : જાડ ઉપર ચડી શું જુઓ છો ?	૧/૪૩
૪.	પિરોજ્યુરમાં બાળમિત્રો સાથે જાંબુ ખાવા - રખેવાળનો હાથ ખડી ગયો	૧/૪૪
૫.	ભાભીની વીંટી ચોરી મીઠાઈ લઈ મિત્રો સાથે વાડીમાં જમ્યા	૧/૪૯-૫૧
૬.	ઘનશ્યામની રૂચિ જાણી કંદબના ફૂલોની માળા, ટોપી તથા બાજુબંધ બનાવીને પહેરાવ્યા.	૧/૬૦
૭.	ઘનશ્યામને ખાંપો વાગતાં ઘા ધોઈને લોહી કેમ બંધ કરવું તે વિચારવા લાગ્યા.	૧/૬૧
૮.	વેણીરામ : તારામાં આ લોકનો ભાવ નથી. તારી અલૌકિક લીલા મેં ક્યાં નથી જોઈ ? (માંદગી સમયે)	૧/૬૮
૯.	ઘનશ્યામના ગૃહત્યાગથી વિથિત બાળમિત્રોની ઘનશ્યામ માટેની શોધખોળ.	૧/૧૦૦-૧૦૧
૧૦.	નીચે આપેલાં પ્રસંગોમાંથી કોઈપણ ત્રણ પ્રસંગ વર્ણવી મનન લખો.	
	(પ્રસંગવર્ણન આઠેક લીટીમાં તથા મનન ચારેક લીટીમાં લખવું.) (કુલ ગુણ ૧૨)	

નોંધ : ત ગુણ પ્રસંગોના અને ૧ ગુણ મનનનો આપવો. મનન અહીં આપ્યાં કરતાં જુદું પણ હોઈ શકે પણ વિષયને અનુરૂપ હોય તો તેના પૂરેપૂરા ગુણ આપવા.

૧. **મહલકુસ્તી (૧/૮૮-૯૦)** ભુવાનસિંહ અને દીનાસિંહ પાસે આસનો શીખતા - ધેરથી લાવેલ દૂધ બંને મહલોને પાઈ દેતા - મહલવિદ્યામાં નિપૂણતા - વીસ વર્ષના વિપ્રની ઘનશ્યામ સાથે રમવાની હઠ - ઘનશ્યામને મારી નાખવાના આસુરીભાવ સાથે - ઘનશ્યામે મૂકેલી શરત - વિપ્ર મહલનો પરાભવ - મહલનો બાપ ઘનશ્યામને ડરાવવા લાગ્યો - રામપત્રાપભાઈએ આપેલો ડારો - બ્રાહ્મણ મહલ ભુવાનદીન અને દીનાસિંહનો બનેલો દેખી - ઈજારદાર રાજને ભુવાનદીન અને દીનાસિંહની કરેલી વાત - રાજાએ બંનેને સૈન્યમાં નોકરી કરવા કહ્યું : બંનેની ના - રાજાના ચારિશ્ચબ્રાષ્ટ સિપાઈઓની સાથે લડાઈ - ભુવાનદીન અને દીનાસિંહની ઘનશ્યામ સાથે અતૂટ પ્રીતિ - ધર્મકાર્યમાં બંનેનો દેહ પડે- ઘનશ્યામનો સંકલ્પ - હું હવે અયોધ્યાનો ત્યાગ કરી દેવાનો છું.
મનન : ઘનશ્યામને બીજાને જમાડવામાં આનંદ આવતો. ઉદ્ઘત અને અહંકારી બનેલાને શિક્ષા પણ દેતા હતા. પોતાનામાં પ્રીતિથી બંધાયેલાને પોતાનો વિયોગ ન થાય તેનું ધ્યાન રાખ્યું. ધર્મનું રક્ષણ કરાવ્યું.
૨. **સુંદરજી સુથારે મહારાજને પોતાના જેવી બીજાની પરીક્ષા ન કરવા કહ્યું. (૨/૧૭-૨૦)** કચ્છના સુંદરજી સુથાર બંધિવામાં મહારાજના દર્શને - આપના પ્રતાપે સુભિયો છું ને વધુ સુભિયા રહેવાય તે માટે આ દાસ ઉપર દયા રાખજો - ભગવાન પહેરો અને ઊપડો કાશીની જાત્રાએ - ડેસાભાઈએ પણ રામાનંદ સ્વામીની આજ્ઞા પાળી ન હતી. તેના પ્રાયશ્ચિત્તરૂપે કાશીએ જવાની આજ્ઞા - અમે કેવાં કામ કર્યા ? દીવાનને મૂંક્યા અને શેઠનેય પ્રાયશ્ચિત્ત આપ્યું. શ્રીહરિ - મુક્તાનંદ સ્વામીને. - ‘મહારાજ ! બહૂ બૂનું કર્યું. હવે કચ્છમાં પણ ઉપાધિ શરૂ થઈ જશે.’ - મુક્તાનંદ સ્વામી - પાપ નામનો પિતરાઈ હતો તેનું સૂતક ઉતાર્યું. આવી આકરી કસોટી હવે બીજાની કરશો નહિ. - સુંદરજી. મનન : ભગવાન અને સંત આગળ ક્યારેય અભિમાન ન કરવું. આપણા જેવા તો તેમની પાસે અનેક હોય છે. માટે બીજા જરૂરી સલાહ આપવી નહિ. તેઓ જે કરે તે યોગ્ય જ હોય છે.

૩. આજ સુદર્શનચક ઘરોધર આપ્યું છે. (૨/૭૮) કૃપાનંદ સ્વામી અને વીરભદ્રાનંદ સ્વામીને દીક્ષા પદ્ધી સમાધિ - તેમણે કરેલી મહારાજને સ્તુતિ - સુંદરજ્ઞભાઈનો પ્રશ્ન : ‘આજ સુદર્શનચક ક્યાં મૂકીને આવ્યા છો ? આજે ભક્તો આટલા પીડાય છે છતાં નફકરા થઈને બેસી રહ્યા છો ?’ - મહારાજ : ‘અમે ભગવાનના સ્વરૂપના જ્ઞાનરૂપી સુદર્શનચક ઘરોધર ભક્તોને આપ્યું છે. તે જ્ઞાનરૂપી સુદર્શન ચક ભક્તોની કામાદિક દોષોથી રક્ષા કરે છે.’
મનન : પેલું ચક દેહની રક્ષા કરે છે. જ્યારે જ્ઞાનરૂપી ચકથી જીવની રક્ષા થાય છે. માટે જ્ઞાનરૂપી ચકથી અજ્ઞાનરૂપી અંધકાર ટાળવો. જેથી દોષો બળી જાય છે.
૪. નીલકંઠવળી જેઠા મેરને ત્યાં ગયા. (૧/૩૦૮) મઠડામાં નીલકંઠવળી જેઠા મેરને ત્યાં - મેર દંપતી આજીવન બ્રહ્મચર્યનું પાલન - રાત્રે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શિવજી વળીના દર્શને - દિવ્ય સમાધિનો આનંદ - કૃતયુગથી અનેક અવતાર આ દંપતીએ ધર્યા - દરેક અવતારમાં અખંડ બ્રહ્મચર્ય - બ્રહ્મચર્ય પ્રત સહજ - વળીની આંખમાં આંસુ.
મનન : શ્રીજમહારાજે બ્રહ્મચર્યને મહત્વ આપતાં ગ.મ. ઉત્તમાં કહ્યું : ‘જેને નિષ્ઠામી વર્તમાન દઠ છે. તેનાથી અમે લાખ ગાઉ છેટે હોઈએ તો પણ પાસે જ છીએ?’ આમાં ભગવાનની પાસે હમેશાં રહેવા માટે શું કરવું જોઈએ? તેનો ઉપાય બતાવતાં મહારાજ બ્રહ્મચર્યનો મહિમા બતાવે છે.
૫. પુલહાશ્રમમાં નીલકંઠવળીનું તપ (૧/૧૫૪-૧૫૭) મુક્તનાથના સ્થાનની માહિતી - બ્રહ્માના પુત્ર પુલહે તપ કરેલું તેથી પુલહાશ્રમ ઉગ્ર પ્રાકૃતિક વાતાવરણમાં નીલકંઠનું ઉગ્ર તપ - મુક્તનાથના દર્શને આવનારને નીલકંઠમાં જુદી જુદી ભાવના - અખંડ ગાયત્રી મંત્રનો જાપ - પ્રત્યક્ષ સૂર્યનારાયણને મહામલુ વળીન્દ્રની સ્તુતિ - સૂર્યદેવની મૂંજવણ - સૂર્યદેવ : આપે જે માર્યું છે તે યથાર્થ થશે. - સૂર્યદેવની મૂર્તિ પધરાવવાનો સંકલ્પ.
મનન : જનમંગલ નામાવલિના ૧૦૮ નામમાંનું એક ‘તપ:પ્રિયાય નમ:’ આમાં સિદ્ધ થતું દેખાય છે. પોતે સાક્ષાત્ પૂર્ણ પુરુષોત્તમ નારાયણ હોવા છતાં ભક્તોને અર્થે આવું કઠણ તપ કર્યું.
- ૫.૯ નીચે આપેલાં પાત્રોમાંથી કોઈ પણ એક પાત્રના પ્રસંગો વર્ણવી વ્યક્તિત્વનું આલેખન કરો. (કુલ ગુણા ૮)

નોંધ : પાત્રના પ્રસંગો વધારે હોય તેથી બધા જ પ્રસંગોનું વર્ણન હોવું જરૂરી નથી. તે પરીક્ષાર્થી પર આધાર રાખે છે. દ ગુણ પ્રસંગોના અને રગુણ વ્યક્તિત્વના આલેખનના આપવા.

૧. પિબૈક (૧૮૭-૧૮૭) નીલકંઠવળી કામાક્ષી તીર્થમાં - કામાક્ષી તીર્થમાં મહાકાલીનો ઉપાસક પિબૈક પોતાને અજેય માનતો - નીલકંઠવળીને મા’ત કરવાના કોડ- પરમાત્મા સિવાય કોઈ કાળને આજ્ઞા કરી શકતું નથી.- તમે કેમ બીઓ છો ? - તારા કાળબૈરવ કે બટુક વીર મને કાંઈ કરી શકે તેમ નથી. - કાળબૈરવ, બટુક વીર, હનુમાનજની આરાધના - ગ્રણેય જણાએ પિબૈકને મારેલો માર - સંબંધીઓએ નીલકંઠવળીની કરેલી સ્તુતિ - વળીએ કાનમાં કહેલો ‘કૃષ્ણમંત્ર’ - બૈરવે બતાવેલો સાચો માર્ગ - વળીએ આપેલો ઉપદેશ - પિબૈકનું થયેલું રૂપાંતર - નીલકંઠ વળીનો ઉદ્દેશ ‘સંતોને સુખ આપવું, દુષ્ટોનું પરિવર્તન કરવું કાં દમન કરવું.’
- વ્યક્તિત્વનું આલેખન :** અવળી સાધનાથી સિદ્ધિને પામેલો, બીજાને ડરાવનારો - દરેકને મા’ત કરી પોતાના શિષ્ય મંડળની વૃદ્ધિ કરવાના સ્વભાવવાળો - સાચી વાત સહન ન કરી શકવાવાળો - નીલકંઠવળીના સંબંધથી જ્યારે સાચી વાત સમજાઈ ત્યારે અવળી સમજણનો ત્યાગ કરી સવળી વાત સ્વીકારી શુદ્ધ વૈષ્ણવ બન્યો.
૨. નાનીબા (૧/૨૬૮-૨૭૨, ૨/૪૦-૪૧) (૧) બોચાસણમાં મૂખી કાનદાસના ઘેર બ્રાહ્મણોને જમવાનું - વળીની પણ આમંત્રાણ- બ્રાહ્મણોએ લાડુ ન આપતાં નાનીબાને અકળામણ - વળી દૂધ-ભાત જભ્યા - વળીએ કાશીદાસનું કાંદુ પકડતાં નાનીબાએ કહ્યું : ‘આ કાંદુ એમ ને એમ જાલી રાખજો.’ - બીજે દિવસે વળીની શોધમાં નાનીબા - ‘મા! મૂઝાશો નહિ. બોચાસણમાં આવીશ અને સ્થિર થઈને રહીશ. - સોળ ચિદ્ધનયુક્ત ચરણારવિંદની ધૂળ વસ્ત્રમાં બાંધી લીધી. (૨) ગાઢી પર આવ્યા પદ્ધી મહારાજ વિચરણ કરતાં બોચાસણ કાશીદાસને ઘેર આવ્યા - નાનીબા આશ્રયચક્તિ - તપસ્વી વેશે જોયેલા વળી અને આ રાજવી સ્વરૂપમાં નીલકંઠવળીની મૂર્તિ કંડારાઈ - ‘તમે ચાલ્યા ગયા સાવ નોંધારા મૂકીને’ - શ્રીહરિ : ‘નાનીબા ! અમે ભક્તને નોંધારા મૂક્તા નથી. તે અમારી વાત જુએ છે અને અમે તેમની પાસે જઈએ છીએ. તે અમને સંભારે છે. અને અમે પ્રત્યક્ષ થઈએ છીએ. અમે ભક્તોની પાછળ ફરીએ છીએ.’ - નાનીબાના અંતઃચક્ષુ ખૂલ્લી ગયાં. - શ્રીહરિએ નાનીબાને આપેલું વચ્ચન - અહીં તીર્થ થશે.

વ्यक्तित्वनुं आलेखन : नाना गामडामां रહेतां છતां પ્રગટ ભગવानना સ્વરूપને ઓળખી કાઢ્યું. તેમના વચનમાં વિશ્વાસ રાખી રાહ જોઈ. તો મહારાજ ફરી પદ્ધાર્યા અને કાયમ માટે તેમને ત્યાં રહેવાનું વચન આપ્યું.

વિભાગ - ૩ : ધાર્મિક વિધાનો અને ભાવનાઓ નવી આવૃત્તિના આધારે - સામાન્ય જ્ઞાન નિબંધ

પ્ર.૧૦ નીચે આપેલા પ્રશ્નોના એક (સંપૂર્ણ) વાક્યમાં જવાબ લખો. (કુલ ગુણ ૫)

નોંધ : અઠથા સાચા જવાબનાં ગુણ આપવા નહીં.

૧. મંત્ર એટલે શું ? (૨૫)
૨. જીવનનું ધ્યેય સ્પષ્ટ કરે તે મંત્ર અને પરમાત્માના મહિમાને અભિવ્યક્ત કરતો શબ્દ અથવા વાક્ય એટલે પણ મંત્ર.
૩. દંડવત્ પ્રણામમાં કેટલા અંગો ભળે છે ? (૩૨)
૪. સાધાંગ દંડવત્ પ્રણામમાં લલાટ (મસ્તક), આંખ, હાથ, વક્ષસ્થળ (ધાતી), પગ, ઘૂંઠણ (જંઘા), વાળી અને મન આ આઠ અંગોનો સમાવેશ થાય છે.
૫. માળામાં કેટલા મણકા હોય છે ? (૨૭)
૬. માળામાં ૧૦૮ મણકા હોય છે.
૭. આરતી એટલે શું ? (૪૦)
૮. (૧) ભગવાનનો સત્કાર કરતાં પ્રકાશ પાથરવાની વિધિ એટલે આરતી. (૨) ‘હે ભગવાન, મારો સમગ્ર પ્રેમ કેવળ આપના વિષે જ થાઓ’ આ ભાવથી થતી પ્રાર્થના એટલે આરતી. (૩) ભગવદ્ગુરુત્વ વ્યક્ત કરતી જ્યોતિ, (૪) સ્નેહભરેલ જ્યોતનું સમર્પણ (૫) પંચભૂતોનું પરમાત્માને સમર્પણ એટલે આરતી.

નોંધ : આપેલ જવાબમાંથી કોઈ પણ એક જવાબ લખ્યો હોય તો પણ પૂરા ગુણ આપવા.

૯. શ્રીજમહારાજે ગુણાતીતાનંદ સ્વામીના કપાળમાં તિલક કરી શું કહ્યું ? (૨૨)
૧૦. શ્રીજમહારાજે ગુણાતીતાનંદ સ્વામીના કપાળમાં તિલક કરી કહ્યું : ‘આ અમારા તિલક’

પ્ર.૧૧ નીચે આપેલા પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ લખો. (ચાર થી પાંચ લીટીમાં) (કુલ ગુણ ૬)

૧. વર્તમાન દીક્ષા કોના થકી ધારણ કરવી ? અને તે ધારણ કર્યા પછી ક્યા નિયમોનું પાલન આવશ્યક છે ? (૪૫)
સત્સંગી જીવનમાં શ્રીજમહારાજે કહ્યું છે : સંપ્રાપ્ય દીક્ષામિહ ભક્તિર્ધર્મયુક્તાદ્ ગુરોર્ભાગવતી નરઃ પ્રાક્। અર્થાં તત્ત્વઃ પ્રાપ્ય તદ્દુકતરીત્યા ભક્તિ વિદ્યાદ્યપતન્ત્રિ વિષણો: । અર્થાત્ આ લોકમાં ભક્તિ-ર્ધર્મયુક્ત પરમ એકાંતિક સંત થકી દીક્ષા ગ્રહણ કરીને ભક્તિના આધારભૂત ભગવાનની જે દિવ્યમૂર્તિ તે સદ્ગુરુ થકી મેળવવી અને ગુરુના કહેવા મુજબ ભગવાનની ભક્તિ, આળસનો ત્યાગ કરીને કરવી. આ રીતે, શ્રીજ આજા અનુસાર ભગવાનનો સાક્ષાત્કાર પામેલા સંત થકી વર્તમાન ગ્રહણ કરીને કંઠી ધારણ કરવી એ ઉત્તમ છે, કારણ કે વિપરીત સંજોગોમાં અથવા તો શરતચૂકથી ભગવાનની શરણાગતિના માર્ગ થકી પડી જવાનો વખત આવે ત્યારે આવા સંત જ યોગ્ય માર્ગદર્શન આપીને ભક્તને લાપસી જતાં અટકાવે છે. આચાર્યને પણ મોટા સંત થકી જ દીક્ષા ગ્રહણ કરવાની હોય છે. આચાર્ય શ્રી વિહારીલાલજી મહારાજને બાળપણમાં સદ્ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ વર્તમાન ધરાવી કંઠી ધારણ કરવી હતી. કંઠી ધારણ કર્યા પછી દારૂ, માંસ, ચોરી, વ્યબિચારનો ત્યાગ કરવો અને સ્વર્ધમનું પાલન કરવું - એટલા નિયમોનું પાલન અવશ્ય કરવાનું રહે છે. ત્યારબાદ શિક્ષાપત્રીના નિયમોનું પાલન પણ ભક્ત ધીરે ધીરે આચરણમાં મૂકતો જાય છે અને આગળ વધતો જાય છે.
૨. આહારના પ્રકાર અને તેની વિગત (૮૧-૮૨) આહારના ત્રણ પ્રકાર શાસ્ત્રોમાં વર્ણવ્યા છે. (૧) સાત્ત્વિક (૨) રાજસિક (રાજસી) (૩) તામસિક (તામસી) (૧) સાત્ત્વિક આહાર : પુષ્ટિદાયક (દૂધ, મધુ આદિ), આરોગ્યપ્રદ, સ્નિગ્ધ (ધી, માખડા) સ્થિર (શરીર સાથે એકરસ થઈ જનાર), મધુર સ્વાદિષ્ટ આહારને સાત્ત્વિક આહાર કહેવામાં આવે છે. (૨) રાજસી આહાર : મધુર રસ વિનાના પાંચ રસો ખાટો, ખારો, તીખો, તૂરો ને કડવો અલગ અલગ લેવાય તે રાજસી આહાર છે. આ ઉપરાંત, અત્યંત ગરમ (ચૂલ્બા પરથી ઉતારેલા), લૂભા (જે આહાર ખાધા પછી

ખૂબ પાણી પીવું પડે છતાં તૃષ્ણા ન છીપે તેવા), તળેલા, શેકેલા, ઉકાળેલા, વધારેલા, દાહ કરનાર (લવિંગ, તજ, લીડી પીપર, જાવંત્રી, એલચી આદિ), મૌંમાં જાણજ્ઞાટને પાણી ઉત્પન્ન કરનારા, જેના સેવનથી દુઃખ, શોક, જ્લાનિ તથા રોગ ઉપજે છે, તે રાજસી આહાર છે. (૩) તામસી આહાર : જે આહાર રાંધ્યા પછી ઘણા સમય સુધી પરી રહ્યો હોય, ઉત્તરી ગયો હોય, પદાર્થનો મૂળભૂત રસ નાશ પામ્યો હોય, કાચો પાકો રંધાયો હોય, જેમાંથી દુર્ગંધ આવતી હોય, મુશ્કેલીથી પચે તેવો, ખૂબ મસાલાથી ભરપૂર હોય, ને ટાઢો ને વાસી હોય, કોઈનો અંદો કે છાંદેલો હોય, જેમાં કીટ, વાળ જેવી અપવિત્ર વસ્તુઓ હોય, શાસ્ત્ર નિષિધ માંસ, માછલી, ઈંડા, કાંદા, લસણ આદિથી યુક્ત હોય, તે આહારને તામસી આહાર કહ્યો છે.

૩. નિત્યપૂજા માટે પરમ પૂજ્ય પ્રમુખસ્વામી મહારાજ શું કહે છે ? (૧૮) ‘પૂજા કાપીએ તો આપણે કપાઈ જઈએ.’ સવારે નાહીં-ધોઈને પૂજામાં ભગવાન પાસે બેસી જ જવું ને માળા ફેરવવી. નાહવા - ધોવામાં થોડો સમય કાપી નાખવો. આ તો વહેલું - મોંડું થાય તો પૂજાને જ કાપી નાંખે, પણ પૂજા કાપીએ તો આપણે કપાઈ જઈએ. માટે પૂજા ન મૂકીવી અને તિલક - ચાંદળો ભપકાંધ કરવો.’ ‘સમય નથી મળતો ? તમને ખાવાનો સમય કર્દી રીતે મળે છે ? ભલા આદમી ! જેમણે આપણને ૨૪ કલાક વાપરવા આપ્યા એમાંથી ફક્ત પા કલાક કે અર્ધો કલાક પણ એ ભગવાનની પાછળા ન ગાળીએ તો આપણા જેવો કૃતદ્ધિ ‘નમકહરામ’ કોણ ?

પ્ર.૧૨ નીચે આપેલા પ્રશ્નોમાંથી કોઈ પણ એકનો મુદ્દાસર જવાબ લખો. (દસેક લીટીમાં) (કુલ ગુણ ઉ)

૧. માનસી પૂજા એટલે શું ? અને તેનો લાભ. (૨૩-૨૪) (૧) ભગવાન પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપે વિરાજતા હોય ત્યારે વિવિધ ઉપચારોથી ભગવાનની સેવા કરીએ. ભગવાન પ્રત્યક્ષ ન હોય ત્યારે અર્ચાસ્વરૂપની પણ પ્રત્યક્ષ ઉપચારો વડે સેવા શક્ય બને. પરંતુ ક્યારેક અર્ચાસ્વરૂપ પણ ન હોય, તો ક્યારેક ઉપચાર દ્રવ્યો (વસ્તુઓ) આપણી પાસે ન હોય તો? એ સમયે ભગવાનની મનોમય મૂર્તિની મનોમયી પદાર્થો વડે પૂજા કરવી, સેવા કરવી તે જ માનસી પૂજા. બીજા શબ્દોમાં મન દ્વારા થતી પૂજા એટલે માનસી પૂજા. (૨) શુદ્ધ ભાવે, ભગવાનને વિષે પ્રેમે કરીને અતિ રોમાંચિત ગાત્ર થઈને તથા ગદ્ગાદકંઠ થઈને જો ભગવાનની પ્રત્યક્ષ પૂજા કરે છે અથવા એવી રીતે જ ભગવાનની માનસી પૂજા કરે છે તો એ બેય શ્રેષ્ઠ છે. (વચ. સા. ૩) (૩) પ્રત્યક્ષ પૂજાની જેમ જ સમય-સમયની માનસી પૂજા થઈ શકે છે. ભગવાનને મધુર સ્વરે જગાડવા, કોમળ દાતણ વડે દંતધાવન કરાવવું, મુખપ્રકાલન કરાવવું, સ્નાન કરાવવું વગેરે સેવા મનથી પણ થઈ શકે છે. ઋતુ અનુસાર વસ્ત્રો, પુષ્પહાર વગેરે ધારણા કરાવી શકાય. વચનામૃત ગ.અં. ૨૭માં શ્રીજિમહારાજે માનસી પૂજા કેવી રીતે કરી શકાય તેનું સુંદર માર્ગદર્શન આપ્યું છે. (૪) સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયમાં પાંચ સમયની માનસીપૂજાનું વિધાન છે. ૧. પ્રાતઃ માનસી - ભગવાનને જગાડવા; સ્નાનાદિક વિધિ કરાવવી. ૨. શાંતાગાર માનસી - ભગવાનને વિવિધ શાંતાગારો ધરાવવા. ૩. રાજભોગ માનસી - ભગવાનને વિવિધ વાનગીઓનો થાળ ધરાવવો અને વામુક્ષી અર્થે આરામ કરાવવો. ૪. ઉત્થાન માનસી - બપોરના આરામમાંથી ઠકોરજીને જગાડી મુખ-પ્રકાલન વગેરે કરાવી, જલ તથા ફળફળાદિ ધરાવવાં. ૫. શયન માનસી - રાત્રી ભોજન કરાવી ઠકોરજીનાં વસ્ત્રો બદલાવી પોઠાડવા.

માનસી પૂજાનો લાભ : માનસી પૂજાનો વિશેષ લાભ એ કે આપણા બધા જ ભક્તિભાવ તેમાં પૂરા કરી શકીએ છીએ. આપણાને ગમતા પદાર્થો ભગવાનની સેવામાં વાપરીએ. આપણાને ભાવતાં ભોજનો ભગવાનને જમાડીએ. આપણી ઈચ્છાનુસાર શાંતાગાર ધરાવીએ. આ પ્રકારે સેવા કરતાં, માનસી પૂજાથી આપણાને બીજા ઘણા લાભ થાય છે જેવા કે, ૧. આપણી આસક્તિ સેવામાં રૂપાંતરિત થાય છે. ૨. ગરીબ પણ વગર ખર્ચે વિવિધ ભોગ ધરાવી શકે છે. ૩. ભગવાન પોતાના બની રહે છે તથા પોતા જેવા થવાથી સહેજે એમનું ધ્યાન થઈ શકે છે. ૪. મનની સ્થિરતા તથા એકાગ્રતા વધે છે. ચિત્તમાં શાંતિનો અનુભવ થાય છે. ૫. વચનામૃત ગ.અં.૨૭ પ્રમાણે ભગવાનની પ્રત્યક્ષ મૂર્તિમાં હેતની વૃદ્ધિ થાય છે. ૬. વચનામૃત સારંગપુર-૩ પ્રમાણે મૂર્તિનો સાક્ષાત્કાર કરવા મનન નિદિધ્યાસન જરૂરી છે તે માનસી પૂજા દ્વારા શક્ય બને છે.

૨. ધરમાદિર શા માટે ? (૫૨-૫૩) યોગદર્શનમાં પતંજલિ ઋષિએ અણાંગયોગીની સન્નિધિની મહત્ત્વ દર્શાવતાં કહ્યું છે કે તત્સન્નિધૌ વૈરત્યાગઃ। અણાંગયોગીના અંતરમાં તો વૈરભાવ હોય જ નહીં, પણ એની નજીક આવતાં અન્ય જીવમાણીમાત્રના અંતરમાંથી વૈરભાવ શમી જાય છે. કેવું આંતરિક પરિવર્તન ! તો યોગીઓના પણ યોગી,

યોગીઓના પણ આધાર એવા પરમાત્માના સાન્નિધ્યની તો વાત જ શી ? ઘરમાં મંદિર હોય, પ્રભુનો વાસ હોય તો ધીરે ધીરે વ્યક્તિના મનોવિકારો શાંત થાય છે. ભક્તિમય વાતાવરણ સર્જય છે. સદ્ગુરીચારો જગ્ત થાય છે. સદ્ગુરીચારોને આચરણમાં મૂકવાનું બળ પ્રાપ્ત થાય છે. ટી.વી. જેવાં આધુનિક ઉપકરણો દ્વારા પ્રસરતા કુવિચારો તો ત્યાં પ્રવેશી જ ન શકે. બાળકોમાં પણ પરમાત્મા પ્રત્યેની શ્રદ્ધા અને સદ્ગુરીચાર તથા સદ્ગુરીનાં બીજ રોપાય છે. ઘરની પ્રત્યેક વ્યક્તિમાં ઓછેવતે અંશે, આજે નહીં તો કાલે, એનો પ્રભાવ પડે જ છે. આમ, ઘરમાં પ્રભુનો વાસ થતાં ઘર પણ મંદિર બની જાય છે. ઘરને મંદિર બનાવવા ઘરમંદિર આવશ્યક છે. સંસ્કારોનું સંવર્ધન કરવા ઘરમંદિર આવશ્યક છે. પ્રભુની સેવા-ભક્તિ કરવા ઘરમંદિર આવશ્યક છે. કુવિચારો, દુરાચારને અવરોધવા ઘરમંદિર આવશ્યક છે. ઘરમાં કલેશ-કંકાસને સ્થળો મંદિરનું પવિત્ર વાતાવરણ રચવા ઘરમંદિર આવશ્યક છે. ઘરમાં કોઈ વડીલની ઉપસ્થિતિ હોય તો પણ ઘરમાં સૌનું વર્તન બદલાઈ જાય છે. વડીલની ઉપસ્થિતિ હોય તો ઘરની ચિંતા રહેતી નથી. તો સર્વોપરી પૂર્ણ પુરુષોત્તમ નારાયણનો ઘરમાં વાસ હોય પછી ચિંતા રહે ખરી ? બધી જ જવાબદારી પ્રભુને શિરે ! નચિંત થવાની દવા એટલે જ ઘરમંદિર. મોટાં મંદિરોમાં વિરાજતા ભગવાનના અર્થાસ્તરુપની પૂજા કરવાની તક પ્રત્યેક વ્યક્તિને ન પણ મળે, પરંતુ ઘરમાં ભગવાન પધાર્યા તે પછી આપણને ભગવાનની આરતી-અર્થન-થાળ વગેરે ખોડશોપચારથી સેવા-ભક્તિ કરવાની તક મળે. ઘરમાં પણ મંદિરનું મંગલમય વાતાવરણ સર્જય. ઘરને મંદિર બનાવતો પારસમણિ એટલે જ ઘરમંદિર.

પ્ર.૧ ઉનીચે આપેલા વિષયોમાંથી કોઈ પણ એક ઉપર ટૂંકનોંધ લખો. (પંદરથી વીસ લીટીમાં) (કુલ ગુણ યું)

૧. નિત્યપૂજાવિધિની માળાજાપ-મંત્રજાપથી શિક્ષાપત્રી વાંચન સુધીની ક્રમિક પદ્ધતિ શી છે ? (૧૪-૧૮)

માળાજાપ-મંત્રજાપ : સ્મૃતિ સહિત મૂર્તિઓનાં દર્શન કરતાં કરતાં માળા ફેરવતાં ‘સ્વામિનારાયણ’ મંત્રનો જાપ કરવો. શ્રદ્ધા પ્રમાણે પાંચ, અગિયાર કે તેથી વધુ માળા ફેરવી શકાય.

તપની માળા : ત્યાર બાદ એક પગે ઊભા રહી બંને હાથ ઊંચા રાખી તપની એક માળા ફેરવવી. તપની માળા કરતા સમયે નીલકંઠવણીની તપ કરતી મૂર્તિની સ્મૃતિ કરવી. આ દ્વારા ભગવાનની પ્રાપ્તિ માટે કંઈ પણ કઠણ સાધન વેઠવાનું બળ અને તૈયારી રાખવાનું જાણપણું મળે છે.

પ્રદક્ષિણા : ત્યાર બાદ માળા ફેરવતાં, મંત્રજાપ કરતાં કરતાં ઘઉયાળનાં કાંટા ફરે તે રીતે, આપણા જમણા હાથ તરફ ઢાકોરજીને રાખી શ્રદ્ધા પ્રમાણે પ્રદક્ષિણા ફરવી.

સાણ્યાંગ દંડવત્ત પ્રણામ : ત્યાર બાદ પાંચ દંડવત્ત પ્રણામ કરવા. જાણે-અજાણે થયેલ અપરાધોની ક્ષમા માટે છઠો દંડવત્ત કરવો.

પ્રાર્થના : દંડવત્ત બાદ આસન પર ફરી બેસીને હાથ જોડીને ગદ્ગદ્દભાવે પ્રાર્થના કરવી. હે મહારાજ ! હે સ્વામી ! અહંમત્વરૂપી માયા થકી રક્ષા કરજો. ઈન્દ્રિયો-અંતઃકરણરૂપ શત્રુ થકી રક્ષા કરજો. દરેક પ્રકારના કુસંગ થકી રક્ષા કરજો. આપ અને આપના ભક્તોમાં દિવ્યભાવ અને નિર્દ્દ્વાદુદ્ધિ રહેજો. અમને આપનામાં દઢ આત્મબુદ્ધિ થાય તેવી કૂપા કરજો. ત્યાર બાદ પ્રત્યેક મૂર્તિનો ચરણસ્પર્શ કરી આંખે સ્પર્શ કરવો.

વિસર્જન : પૂજા પૂરી થતાં નીચેનો વિસર્જન મંત્ર બોલી મૂર્તિઓને કમ પ્રમાણે ભેગી કરવી. ‘સ્વસ્થાનં ગચ્છ દેવેશ પૂજામાદાય મામકીમું । ઈષ્કામ-પ્રસિદ્ધયર્થમું પુનરાગમનાય ચ ॥ હે દેવેશ !’ મારા અભિલષિત કાર્યની સિદ્ધિ અર્થે આપે મારી પૂજા અંગીકાર કરી હવે આપ આપના સ્વસ્થાનમાં કહેતાં મારા હદ્ય મંદિરમાં બિરાજો અને આવતીકાલે મારી પૂજા અંગીકાર કરવા પુનઃ પદ્ધારજો.

શિક્ષાપત્રી વાંચન : ભગવાન સ્વામિનારાયણની આજ્ઞા મુજબ શિક્ષાપત્રીનું વાંચન અવશ્ય કરવું. ઓછામાં ઓછા પાંચ શ્લોકનું વાંચન કરવું.

૨. બાળકના હેતુપૂર્ણ અભ્યાસ માટે માતા-પિતાની જવાબદારી (૬૬-૬૮) (૧) શાળામાંથી સૌંપાયેલું ઘરકામ બાળક પાસે કાળજીપૂર્વક કરાવવું. (૨) ઘરકામ લેતી વખતે બાળક સાથેનું તમારું વર્તન દમદાટીભરેલું નહીં પણ હેત, કોમળતા અને સહાનુભૂતિભર્યું હોવું જોઈએ. (૩) ઘરકામ બાદ સમય હોય તો કંઠસ્થનું પુનરાવર્તન કરાવવું. (૪) આપના બાળકની બુદ્ધિનું સ્તર ચકાસીને તે મુજબ જ તેની પાસેથી અપેક્ષા રાખવી જોઈએ. વધુ પડતી અપેક્ષાથી આપને અને બાળકને બંનેને નુકસાન છે. (૫) બાળક કયો વિષય સહેલાઈથી શીખી શકે છે અને કયા

વિષયમાં તે નબળું છે તેની જાણ આપને હોવી જોઈએ. નબળા વિષયમાં તેનો રસ વધે તે માટેના પ્રયત્નો આપે કરવા જોઈએ. (૬) બાળકને ભણવામાં રસ ન હોય તો તેનાં કારણો શોધો. નિષ્ણાતોને મળી તેનો ઉકેલ આજો. (૭) શાળામાં શિક્ષક પ્રત્યે આદર વધે એવી વાતો બાળકને કરો. (૮) આપનું વર્તન એવું હોવું જોઈએ કે જેથી બાળકને અભ્યાસની અને સંસ્કારની પ્રેરણા તેમાંથી મળતી રહે. (૯) ઘરનું વાતાવરણ એવું રાખો કે બાળકને અભ્યાસમાં રૂચિ થાય પણ તેના અભ્યાસને અવરોધે નહિ. અભ્યાસના સમયે ટી.વી., રેડિયો, ટેપરોકોર્ડર વગેરે બંધ રાખો. (૧૦) બને ત્યાં સુધી ટ્યૂશનના પ્રલોભનથી બાળકને દૂર રાખો. શાળાનું શિક્ષણ, બાળકનો પુરુષાર્થ અને આપની સંભાળ - એ ત્રણ બાળકના અભ્યાસ માટે પૂરતાં છે. (૧૧) બાળકે કરેલા સારા કાર્યની પ્રામાણિક કદર કરો અને તેના ઉચ્ચ ધ્યેય તરફ ગતિશીલ બને તેનું સ્મરણ કરાવતા રહો. (૧૨) બીજાની હાજરીમાં બાળકને ક્યારેય ઉતારી પાડશો નહિ. તેનું હૃદય ઘવાય તેમ તેની નિંદા ક્યારેય કરશો નહિ. (૧૩) બાળકને સતત ઉત્સાહ મળતો રહે તેવી હિંમતભરી વાતો કરો. શિક્ષણની મહત્ત્વાનું સમજાય તેવા મહાપુરુષોનાં દિશાંતો કહો. (૧૪) પરીક્ષા સમયે બાળક હિંમત હારી ન જાય તેની ખાસ કાળજી રાખો. (૧૫) બાળકનાં વિશિષ્ટ કળા-કૌશલને ખીલવો અને તેના રસને પોખો. (૧૬) બાળકને પ્રાર્થનાનું મહત્વ સમજાવો. અભ્યાસ કરવા બેસતાં પહેલાં તેને પ્રાર્થનાની ટેવ અવશ્ય પાડો. (૧૭) તમારી આર્થિક ભીસમાં તમારા બાળકને આવકનું સાધન ક્યારેય ન બનાવશો. કમાણીનો બોજ તેના શિરે ન નાંખો. (૧૮) બાળકના અભ્યાસની તક છીનવી લઈ તેના ભાવિને અંધકારમય ન બનાવશો. (૧૯) તમારું બાળક હઠ પકડે, રમત કરે, ઘરકામ અધૂરુ મૂકે, રે, તોફાન કરે એ વખતે ધીરજ રાખો. પ્રેમથી પ્રોત્સાહન આપો. હઠ બાળકનો સ્વભાવ હોય તો પ્રેમ માતા-પિતાનો સ્વભાવ હોવો જોઈએ.

પ્ર.૧૪ નીચે આપેલા વિષયોમાંથી કોઈ પણ એક ઉપર નિબંધ લખો. - સામાન્યજ્ઞાન નિબંધ (પાંત્રીસથી ચાલીસ લીટીમાં) (કુલ ગુણ ૧૫)

નોંધ: નિબંધ એ મૌલિક વિષય છે, તેમાં આપેલ મુદ્રા ઉપરાંત બીજા ઘણા પાસા આવરી શકાય છે. જેવાં કે મૌલિકતા, સંપ્રદાય તથા અન્ય સંપ્રદાય વિષયક જ્ઞાન, કથાવાર્તાને આધારે વિષય વસ્તુની વિશેષ છણાવટ, અન્ય આધારભૂત સાહિત્યનો સહારો વગેરે મુદ્રાઓનો સમાવેશ થઈ શકે છે. પરીક્ષાર્થીએ વિષયને અનુરૂપ આ ઉપરાંત પણ બીજા પ્રસંગો લખ્યા હોય તો તે પણ માન્ય રાખી ગુણ આપવાં.

૧. યુવાપ્રતિભાના ઘડવૈયા પ્રમુખસ્વામી મહારાજ : (૧) પ્રતિભા એટલે વ્યક્તિત્વ - દરેક વ્યક્તિમાં વિશેષતા - વિલક્ષણતા સુષુપ્ત રીતે પડેલી જ હોય છે. પરંતુ તે પ્રતિભાને બહાર લાવી વ્યક્તિનું ઘડતર કરવું તે ખૂબ જ આવશ્યક. (૨) યોગીજ મહારાજને યુવકો ખૂબ છ્લાલા. યુવકોને તેમણે પોતાનું હૃદય ગણ્યા છે. તે જ રીતે સ્વામીશ્રીને પણ યુવાનો ખૂબ પ્રિય છે. યુવાનોની પ્રતિભાને બહાર લાવવી, વિકસાવવી તેનું પોષણ કરવું તે સમાજ, દેશ માટે પણ અતિ આવશ્યક. યૌવનથી થનગનતા યુવાનોનો થનગનાટ, તેમની પ્રતિભા સાચે રસ્તે વળે તે માટે સ્વામીશ્રી ખૂબ જાગ્રત. (૩) સ્વામીશ્રી યુવા પ્રતિભાના ઘડવૈયા કઈ રીતે ? તો યુવાનોના જનમાનસના તેઓ સારા જાણકાર - યુવકો પર હેત વરસાવે - સત્સંગ પ્રવૃત્તિમાં જોડાયેલા યુવાનો તેમજ અન્ય યુવાનોને મળવાનો, તેમની વાતો સાંભળવાનો અદ્ભુત ઉત્સાહ - પ્રસંગો લખવા. (૪) યુવાનોના વિકાસ માટે પ્રતિભા વિકસાવવા માટે અનેક આયોજનો. યુવા શિબિરો, અધિવેશનો, સમર કેમ્પ, પીકનીક વગેરે કાર્યક્રમો થાય. ભક્તિ, સંગીત, કીર્તનભક્તિ વગેરેના કાર્યક્રમો યોજાય. આ દ્વારા યુવાનોમાં રહેલી સુષુપ્ત શક્તિ બહાર આવે - આ અધિવેશનો, કાર્યકર, તાલીમ, યુવા તાલીમ, શિબિરથી યુવાનોનું ઘડતર થાય. સર્વાંગી વિકાસ થાય. કથાવાર્તા વગેરેમાં યુવકોની કુશળતા છીતી થાય. પ્રસંગો લખવા. (૫) યુવકોની પ્રત્યેક પ્રવૃત્તિમાં સ્વામી રસપૂર્વક જાણકારી મેળવે - યુવકોની જાતે દેખરેખ રાખે - ધાત્રાલયમાં ભણતા સત્સંગી યુવાનો તેમજ બિનસત્સંગી યુવાનોની માતા સમાન કાળજી (પ્રસંગો લખવા) - દરેક યુવક સ્વામીશ્રી આગળ નિખાલસતાથી નિઝપ્ત રીતે પોતાની વાત રજૂ કરે. સ્વામીશ્રીમાં આત્મીયતાનાં દર્શન. (પ્રસંગો) - યુવકો માતા-પિતાથી વિમુખ થયા હોય તો માતા-પિતા અને યુવકો વચ્ચે સમાધાન કરાવે - (પ્રસંગો) યુવા હૃદયના સારા માલમી સ્વામીશ્રી. (૬) સ્વામીશ્રીનું યુવાનો પર અનંત જનની જેવું હેત - સંતની દીક્ષા પામેલા યુવાનો પોતાની માતા-પિતાની મહતાનો ત્યાગ કરી સ્વામીશ્રીનું માતા-પિતા જેવું જ નહિ પણ તેથી વધારે વાત્સલ્ય મેળવે. સાધુ થયા હોય કે સંસારમાં પ્રત્યેક યુવાનોની કાળજી - આમ, સ્વામીશ્રી યુવા પ્રતિભાના ઘડવૈયા - ઉપસંહાર.

૨. ભૌતિકવાદના પ્રશ્નો અને સત્તસંગથી તેનું સમાધાન : (૧) ૨૧મી સદી ભૌતિકવાદની સદી - ૨૧મી સદીના પૂર્વાધમાં ભૌતિકવાદની પા પા પગલી પરંતુ ૨૧મી સદીમાં તો તે પૂર્જરૂપે. (૨) ભૌતિકવાદ એટલે ખાવું-પીવું, ફરવું, પંચવિષય ભોગવવા, અનીતિ, અપ્રામાણિકતા વગેરે દૂધણોનું પૂર્ણપણે વ્યાપ. સમગ્ર વિશ્વમાં ભૌતિકવાદના કારમા પંજાની તરાપ - અનીતિ-અપ્રામાણિકતાના (પ્રસંગો લખવા.) (૩) ભૌતિકવાદના કૂર જડબામાં સંસ્કૃતિ તથા સભ્યતાનો કોળિયો, નીતિમત્તાનો સંપૂર્ણ છેદ વગેરે પ્રસંગો લખવા. પૈસા, સત્તા, સ્ત્રી મેળવવા માટે દીકરા દ્વારા બાપની હત્યા - ભાઈ-ભાઈ વચ્ચે વેર, પતિ-પત્નીમાં વેર તથા બાળકોને મુંજુવતા અવિરત પ્રશ્નો. (૪) ભારત દેશમાં પણ પાશ્ચાત્યમી સંસ્કૃતિની અસર - ભૌતિકવાદ, ભોગવિલાસનાં દૂધણોનો અતિશય ફેલાવો (પ્રસંગો) છૂટાછેડા, ચોરી, લુંટફાટ વગેરે અનેક પ્રશ્નોનું ઉદ્ભબવસ્થાન ભૌતિકવાદ. (પ્રસંગો લખવા) (૫) પ્રશ્ન એ થાય કે ભૌતિકવાદથી ઉદ્ભબવતા પ્રશ્નોનું કોઈ નિરાકરણ ખરસું? તો તે પ્રશ્નોમાંથી બહાર નીકળવાનો કોઈ માર્ગ ખરો ? હા. ભૌતિકવાદથી ઉદ્ભબવતા પ્રશ્નોનું સત્તસંગથી સમાધાન - ગમે તેવા અધર્મી, ધર્મવિહીન આચરણ કરનાર, રીઢા ગુનેગાર જેવા પણ સ્વામીશ્રી અથવા સંતોના પ્રસંગમાં આવે તેનું હદ્ય પરિવર્તન થાય જ. સાથે સાથે જીવન પરિવર્તન પણ. સત્તસંગના યોગથી અનેક લોકોએ વ્યસનો મૂક્યાં, સ્વભાવ મૂક્યાં - અયોગ્ય આચરણ છોડીને યોગ્ય માર્ગ વાળ્યા (પ્રસંગો લખવા) રીશુભાવાળા જેવાનું હદ્ય-જીવન પરિવર્તન - કોઈપણ ધર્મની ભક્તિ સત્તસંગના યોગમાં આવે તેનું જીવન પરિવર્તન - ભૌતિકવાદથી ઉદ્ભબવેલાં અનેક પ્રશ્નોનું સત્તસંગના કારણે સ્વામીશ્રીના યોગમાં આવવાથી સમાધાન. (૬) ઉપસંહાર.
૩. નિશ્ચલા બુદ્ધિ : (૧) ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ ગીતામાં અર્જુનને ઉપદેશ આપતાં બુદ્ધિને સ્થિર રાખવાની વાત કહે છે : ‘જાતજાતના શબ્દો સાંભળીને વિચલિત થયેલી તારી બુદ્ધિ જ્યારે સ્થિર થશે, નિશ્ચલ થશે, સમાધિમાં સ્થિર થશે ત્યારે તું યોગને પામીશ. (ગીતા-૨/૫૩) (૨) બુદ્ધિને નિશ્ચલ કે સ્થિર કરવાની આ વાત - વ્યવહાર હોય કે અધ્યાત્મ, ભૌદ્ધિક સંતુલન અનિવાર્ય - બૌદ્ધિક સ્થિરતા એટલે વિચારોની સ્થિરતા, નિશ્ચયો, ઈચ્છાઓ, સંકલ્પોની સ્થિરતા - સ્થિતપ્રજ્ઞતા - સ્થિતપ્રજ્ઞતાના બૌદ્ધિક સ્વાસ્થ્યની કસોટી - અલ્યબુદ્ધિ - ચાલે પણ બૌદ્ધિક અસ્થિરતા કષ્ટદાયક, હાનિકારક, ભ્યાનક-વિનાશક છે. મનુષ્યનું સાચ્યું ચિત્ર તેના વિચારો, નિશ્ચયો, નિર્ણયો, સંકલ્પોમાં અંકિત - જેના વિચારોમાં અસ્થિરતા તેનું જીવન પણ અસ્થિર - અને સંકલ્પો વગેરે ડહોળાય, તેનું બધું ડહોળાય. બૌદ્ધિક અસ્થિરતા એટલે સિદ્ધાતમાં એક નિષ્ઠાતાનો અભાવ - આવા બૌદ્ધિક અસ્થિરતાવાળા મોટે ભાગે અવિશ્વાસ, શંકાશીલ - લીધેલા નિર્ણયોની અકારણ ફેરબદલી કરવી તે તેમની સાહજિક પ્રવૃત્તિ. વધારે પડતા લાગણીશીલ - તીવ્ર અને ત્વરિત પ્રતિક્રિયાને વશ વર્તન - પરિસ્થિતિને સર્વાંગી દાખિએ વિચારવાની અશક્તિ - કાચા કાનના હોય, અનિશ્ચિતતાને કારણે ઘૂંઘવાયા કરે. આવી બુદ્ધિને કારણે જ અનિશ્ચિતતા, અરુચિ, વસન-દૂધણોનો ભોગ - અનિંદ્રા જેવા રોગો પણ આ જ કારણે શક્ય બને. અર્જુન આવી પરિસ્થિતિનો શિકાર - વિચારો ડહોળાય એટલે જીવન ડહોળાયું, નિર્ણયો, નિશ્ચયોની અસ્થિરતાએ તેમને ડગાવી મૂક્યા. ભગવાન શ્રીકૃષ્ણને પાર્થની આ પરિસ્થિતિની જાણ - તેથી જ વિચારો સ્થિર થાય એ માટે પ્રાર્થના અનિવાર્ય. (૩) સમાધિમાં અચળ બુદ્ધિ : શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને બુદ્ધિને સમાધિમાં અચળ રાખવા પર ભાર - સમાધિ યોગ સાધનાની ચરમ સીમા - ઈન્દ્રિયો અંત:કરણની વૃત્તિઓ પરમાત્મામય થઈને રહે તે સમાધિ અવસ્થા સમાધિ એટલે પરમાત્મામય થઈને રહે તે સમાધિ અવસ્થા - સમાધિ એટલે પરમાત્મ સ્વરૂપની નિષા - આવો સમાધિનિષ તે જ સાચો યોગી - બૌદ્ધિક સ્થિરતા વગર સમાધિનિષ યોગી થવું અનિશ્ચિત - પરમાત્મ સ્વરૂપમાં અચળ બુદ્ધિ એટલે શાંત સરોવરમાં પૂર્ણિમાની રાત્રિએ ચંદ્રમાનું કેવું જગમગાટ પ્રતિબિંબ - પરંતુ તેમાં મોટો પથ્થર પડે તો ? અસ્થિરતાનું સામ્રાજ્ય. પરમાત્મા. નિર્દ્દ્યાષ, દ્યાળુ, સુખના સાગર. સંતના વચ્ચને આ સ્વરૂપની સમજણ થાય - પરંતુ ત્રિવિધ તાપરૂપી પથ્થર આ નિશ્ચયના સરોવરમાં પડે તો ? માન-અપમાન, સુખ-દુઃખના દાન્દમાં પરમાત્મસ્વરૂપમાંથી વૃત્તિ ચલાયમાન - ભગવાનના નિશ્ચયમાં અનિશ્ચયના ઘાટ - સંતના વચ્ચનું અશ્વદ્ધા. આ જ બુદ્ધિની અસ્થિરતા - તેથી આવો મુમુક્ષુ સાચો યોગી ન થઈ શકે. (૪) કાચા કાનની બુદ્ધિ : શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને અહીં પાર્થની બુદ્ધિને શ્રુતિવિપ્રતિપન્ના કહી છે - એટલે કે જાતજાતની વાતો સાંભળીને વિભ્રાતિમાં પહેલી બુદ્ધિ - આવી બુદ્ધિવાળા કાચા કાનના કહેવાય છે. અર્જુને ન સાંભળવા જેવી વ્યક્તિના શબ્દો ધ્યાન દઈને સાંભળ્યા અને ન સાંભળવા જેવા શબ્દો સાંભળ્યા - તેનું પરિણામ ગાત્રો ગળી રહ્યા છે અને ગાંડીવ હાથમાંથી સરી રહ્યું છે એવી પરિસ્થિતિમાં અર્જુન મૂકાઈ ગયા. ધૂતરાણે સંજ્યને એવા શબ્દો ભણાવીને મોકલ્યો કે પાંડવોને જ્યાલ આવે કે કૌરવોની યુદ્ધમાં રૂચિ જ નથી. યુદ્ધ એ નિંદનીય કાર્ય - કૌરવોને મારવાથી જ્ઞાતિવધનું

પાપ છે. આવું નિંદનીય કર્મ કર્ય રીતે થાય ? છતાં યુધિષ્ઠિર અને શ્રીકૃષ્ણો વળતો જવાબ આપી જ દીધો હતો. યુદ્ધ તો નિશ્ચિત હતું. યુદ્ધનો નિર્જય લેવાઈ ચૂક્યો હતો પણ ઘણા દિવસો બાદ આ સંજ્યના શબ્દોની માયાજાળમાં છેલ્લી ક્ષણે અર્જુનનું સપદાવું - ધૂતરાઝ્ઞના વ્યૂહરચનાત્મક શબ્દોની અસર અર્જુન પર - વિચારોનું ડહોળાવું - શંકા-કુશાંકાથી અંતર ઘેરાયું - યુદ્ધ માટેનો જુર્સો અચાનક વિલિન - સુખ-ચેન ઊરી ગયું - પોતાનું કર્તવ્ય ભૂલીને ન લડવાની હઠ. (૫) શાસ્ત્રાર્થભાંત બુદ્ધિ : શ્રુતિનો બીજો અર્થ વેદ થાય છે. એટલે શાસ્ત્રોના શબ્દોથી વિભ્રાંતિ થયેલ બુદ્ધિ. આ કેવું આશ્રય કે શાસ્ત્રો જ બુદ્ધિને ડહોળી નાબે - હા, આ વાત ખોટી નથી. શાસ્ત્રોનો વાંક નથી પણ પદ્ધતિનો વાંક - વેદાદિ શાસ્ત્રો તો સત્ય, સનાતન, ત્રિકાલબાધિત, અવિનાશી સિધ્યાંતોનો મહાસાગર - પરંતુ પોતાની બુદ્ધિથી ન જ સમજાય. અનુભવીને શરણે જરૂર શબ્દોના રહસ્યને ન પામે તો શાસ્ત્રનું રૂપાતંર શસ્ત્રમાં - નિર્ઝયાત્મક શબ્દો સંશ્યાત્મક - અંતકરણ વિભ્રાંતિથી વ્યાકુળ - અર્જુન શબ્દોના રહસ્યની પદ્ધતિ ભૂલ્યા - શાસ્ત્રના શબ્દોનું રહસ્યનું તારણ પોતાની રીતે કર્યું અને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને શાસ્ત્રમાં કહેલા પાપ-પુણ્યના રહસ્યો સમજાવવા લાગ્યા. તેમનો મોહજન્ય અનુરાગ તેમને જ ભોળવે છે. ઉત્સાહન્તે જાતિધર્મા : ભગવદગીતા ૧/૪૩-૪૪ વગેરે શબ્દોમાં શાસ્ત્રોના વાક્યોનો તાત્પર્યસ સમજવામાં તેમની બુદ્ધિ ભટકી ગઈ. અહીં સ્વામીનારાયણ ભગવાનના વચનો યાદ આવે છે. ‘શાસ્ત્રમાં જ્યાં જ્યાં અધ્યાત્મવાર્તા આવે છે તે સમજાતી નથી અને બ્રહ્મી જવાય છે. (વચ.ગ.પ્ર.૭) આવું થાય તેને શાસ્ત્રની તંતી નરી એમ કહેવાય. આ તંતીમાં ફસાયેલ વ્યક્તિ શાસ્ત્રમાંથી ન સમજવાનું સમજે. આ બૌદ્ધિક વિભ્રાંતિમાં અર્જુન ફસાયા. (૬) ભગવાન શ્રીકૃષ્ણની અર્જુનને વિભ્રાંતિમાંથી બહાર કાઢવાની ઈચ્છા - શાસ્ત્રની તંતીથી છોડાવવાની ઈચ્છા - યોગ્ય પદ્ધતિ પ્રમાણે શાસ્ત્ર શબ્દોમાં તાત્પર્યને અર્જુન સમજે તે ભગવાન શ્રીકૃષ્ણને મન આતિ આવશ્યક - આ યોગ્ય પદ્ધતિ એટલે અનુભવી અને શ્રોત્રિય ગુરુએ દર્શાવેલ દાઢ્યોણ દ્વારા જ શાસ્ત્રના શબ્દોને સમજવા - અર્જુન માટે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન પોતે જ ગુરુ - આ સ્વરૂપમાં જ જોડાઈને અર્જુને સમાધિનિષ યોગી થવાનું હતું. આથી પાર્થની બુદ્ધિને તેમણે શાસ્ત્રાર્થભાંત બુદ્ધિ કહીને ટકોર કરી છે. ગમે તે વાંચવું નહીં અને ગમે તેમ વાંચવું નહીં એ મર્મ જણાવ્યો છે. ખરેખર નજર સમક્ષ રાખવા જેવો આ ઈતિહાસ - શબ્દ અને બુદ્ધિની નિકટતાનો ખ્યાલ - શબ્દો વિચારોને કેટલી હદે પ્રભાવિત કરી શકે છે તે સમજાય છે. બોલનો તોલ કરવાનો ઉપદેશની પ્રાપ્તિ - તેથી જ શ્રીજમહારાજના શબ્દો સાંભળવાની બાબતમાં ચેતવણી “આવી ભગવતસ્વરૂપ સંબંધી જે વાર્તા તે તો શાસ્ત્રમાંથી પોતાની મેળે સમજાય નહિ અને સદ્ગ્રંથોમાં આવી વાર્તા તો હોય પણ જ્યારે સત્પુરુષ પ્રગટ થાય છે ત્યારે તેમના મુખ થકી જ વાત સમજાયમાં આવે છે પણ પોતાના બુદ્ધિબળે કરીને સદ્ગ્રંથોમાંથી પણ સમજાતી નથી. વચ.ગ.મ. ૧૩ આ રીતે બૌદ્ધિક નિશ્ચલતાને યોગપ્રાપ્તિની પૂર્વભૂમિકા રૂપે રજૂ કરવામાં આવી છે. - ઉપસંહાર.

